

# „Nech činí spravodlivosť ešte“

## 22A

„Od slávy k sláve“



Rozvoj charakteru je vraj tá najdôležitejšia práca, aká bola kedy ľuďom zverená. Nasledujúcu hodinu budeme skúmať svoju výsadu i zodpovednosť pri nadobúdaní charakteru, aký má Kristus. Pripojte sa k nám v tomto pôsobivom cykle osobnej obnovy, keď nás kazateľ Stephen Wallace povedie „Od slávy k sláve“.

Vitajte späť, drahí priatelia. Veľmi pekne ďakujem za toto privilégium, že dnes večer s vami môžem opäť študovať. Dívali sme sa na ten protichodný činiteľ, ktorý sa nazýva telo. Slovom Pavla: „**telo žiada proti Duchu,**“ {Gal 5,17} a sloveso, ktoré je preložené ako „žiada,“ je v prítomnom aktívnom čase, čo znamená pokračujúcu, nepretržitú žiadostivosť. Je jasné, že pokiaľ naše telo nie je sväté, naša telesnosť bude žiadať proti Duchu, a sväté telo nedostaneme až dokedy? ...až do oslávenia. Tak ako sme si všimli v našej poslednej odvolávke, na ktorú sme sa mali čas pozrieť – **zápas, zápas s vrodenným hriechom...** {Review and Herald, 29. november 1887}

Čo je to vrodenný hriech? Je to prirodzene sebecké srdce, so všetkými jeho zdedenými sklonmi k zlému. Zápas s vrodenným hriechom prebieha „**od kríža,**“ k čomu? „**ku korune.**“ – v symbolickom jazyku to predstavuje celý kresťanský život, ktorý začína obrátením – to je kríž, a vrcholí oslávením – to je koruna. V skutočnosti, v samotnom citáte služobníka Pánova označuje korunu ako korunu nesmrteľnosti a kedy ju dostaneme? „**Razom, v okamihu, pri zatrúbení poslednej trúby.**“ {1 Kor 15,51} Dôsledky tohto faktu sú hlboké a my potrebujeme tieto dôsledky zvažovať.

Chystám sa s vami pustiť do nesmierne spornej témy. Ja sa však od prirodzenosti nerád zaobieram spornými otázkami. Ale ak vidím, ako nás ľudí rozdeľuje sporná otázka, skutočne ma to znepokojuje. Pretože, moji drahí priatelia, ak máme vydať hlasité volanie {Zj 18,1-4}, musíme byť jednotní v tom, čo hlásame. Počujem „amen“? {Amen.} Musíme byť jednotní; a je to práve tá pravda, ktorá zjednocuje. Počujem „amen“? {Amen.} Tak ja musím, pre Toho, ktorý je Pravda, ktorého milujem z celého môjho srdca a pre Jeho cirkev, ktorú takisto milujem, musím sa snažiť, mocou Ducha Pravdy, starostlivo prezentovať pravdu, aby sme došli k vzájomnej dohode v tejto spornej otázke a našli jednotu v pravde. To je jediné miesto, kde máme skutočne jednotu. Je to kde? ...V pravde. No stojím pred vami v potrebe zvláštnej modlitby, rovnako ako vy, keď sa púšťame do tejto témy. Takže poďme stráviť čas vrúcnou modlitbou za vyliatie Ducha Pravdy, aby nás požehnával, keď budeme pokračovať.

*Otče v nebi, veľmi Ti ďakujem, že si horlivý a pripravený, aby si vylial Tvojho Ducha na Tvoj ľud podľa jeho potreby a my zúfalo potrebujeme toho Ducha práve teraz. Sme v záverečných hodinách histórie zeme. Máme poslanstvo, ktoré máme zaniest' každému národu, príbuzným, jazyku a ľudu, a pritom sa v mnohých otázkach tak veľmi rozchádzame. Chýba nám jednota. Otče prosím, Duchom Pravdy skrze štúdium Pravdy, nech nájdeme jednotu v Tom, ktorý je Pravda. Pane, tak veľmi chcem vyvýšiť Pravdu, vyvýšiť Ježiša, a ja viem, že On to povedal: „A Ja, keď budem povýšený od zeme, všetkých potiahnem k sebe,“ {Ján 12,32} a čím viac sa necháme priťahovať k Tomu, ktorý je Pravda, tým zjednotenejší navzájom budeme, až kým nebudeme zajedno v pravde s Ježišom. Tak Ťa Pane prosím, pomôž mi zvláštnym spôsobom, hovoriť pravdu veľmi opatrne a presne. Riad' moje slová, ved' moje myšlienky. Chcem povedať to, čo Ty chceš, aby som povedal, nič viac, nič menej; a modlím sa aby to, čo si Ty schopný povedať skrze túto biednu hlinenú nádobu, bolo pochopené a aby nás to bolo schopné oslobodiť*

od všetkých mylných predstáv a priviedlo nás to k jednote. Prosím Pane, nech sa tak stane, pretože Ťa o to prosím v mene Ježiša. Amen.

Ešte sme celkom neskončili 21. lekciiu, a je tam veľmi pozitívna myšlienka, s ktorou som chcel skončiť, ale začnem s ňou teraz. Veľmi jasne sme poznamenali a stanovili z Písma a z Ducha prorockého, že kresťanský život je neustály konflikt, neustály boj. V skutočnosti to hovorí inšpirácia v Testimonies {Svedectvá}, zv. 3, strana 253. Vidíte, kde sme? **„Kresťanský život je neustály boj a pochod. Neexistuje v tomto zápase žiaden oddych.“** Celkom jasná reč, však? Môže to byť tiež celkom jasne potvrdené Písmom. **„Kresťanský život je neustály boj a pochod. Neexistuje v tomto zápase žiaden oddych.“**

Niektorí z vás by si mohli pomyslieť: *„Dobre, počkaj chvíľu. To znie dosť kruto. Myslím tým, kde je pokoj? Nemá tu byť údajne pokoj? Nemal by kresťan údajne poznať pokoj? Ako to spojiš s tým, že celý kresťanský život je neustály boj? Ako sa s tým zhoduje to, že zápasu nieta konca? ...a že tento zápas nepozná odpočinok?‘ Kde je pokoj?‘“*

Dobre, v prvom rade si prosím uvedomte, s kým je ten pokoj. Je to veľmi dôležité, drahí priatelia. **Rimanom 5,1: „Ospravednení súc tedy z viery máme pokoj,“** so sebou? Je to to, čo hovorí? Nie. **„Ospravednení súc tedy z viery máme pokoj bližiť sa k Bohu, skrze svojho Pána Ježiša Krista.“** Áno, je tu pokoj, ale je to pokoj s Bohom! Ale počúvajte ma, brat, sestra, ak vy a ja chceme byť v pokoji s Bohom, musíme viesť vojnu sami so sebou. Sme v tom zajedno? V skutočnosti, predtým, než budeme oslávení... Pochopte to, prosím pochopte to. Predtým, než budeme oslávení, máme vy a ja len dve možnosti, len dve možnosti. Môžeme viesť vojnu so sebou a byť v miery s Bohom, alebo môžeme byť v miery so sebou a viesť vojnu proti Bohu. To sú jediné možnosti, ktoré máte.

Prečo? Pretože to „ja“, o ktorom hovoríme, sa nikdy neobrátí. Je to starý človek, s ktorým musíme zápasit' dennodenne, až kým nebude konečne vyťatý: **„razom, v okamihu, pri zatrúbení poslednej trúby.“ {1 Kor 15,51}** Nevieť ako vy, moji drahí priatelia, ale tento chlapec sa teší na deň, keď sa protichodný faktor zničí, vykorení a **„razom, v okamihu,“ bude toto „skazené telo“ premenené a stane sa „súpodobným telu Jeho slávy,“ {Filip 3,21}** a už viac nebudem mať toho starého človeka, ktorý ma trápi každý deň. Veľmi sa na to teším. Sme v tom zajedno? {Amen.}

Dovoľte mi trošku odhaliť moju dušu. Som medzi priateľmi, môžem to bezpečne urobiť, však? Sú chvíle, sú chvíle, keď boli moje boje také ťažké, že som dokonca vykrikoval a povedal: *„Pane, prosím Ťa, mohol by si ma nechať usnúť?‘“* Čo je to spánok smrti pre kresťanov? Čo je to? Je to niečo, čoho sa máme obávať? Nie, niekedy je to veľmi lákavá alternatíva, v porovnaní s neuveriteľne intenzívnym bojom; a vzápätí vieme, že zaznie zvuk trúby a **„mŕtvi vstanú,“** akí? **„...neporušiteľní!“ {1 Kor 15,52}** A nebudeme mať ten protichodný činiteľ; a môžeme *zložiť náš meč a štít a vojnu viac neštudovať,* ako sa spieva v tej pesničke. Ja po tom dni túžim z celého srdca! Súhlasíte so mnou, alebo vie sa z vás niekto so mnou stotožniť? {Amen.} Ale zakaždým keď niečo také vyslovím, vždy rýchlo dodám: **„Avšak, nie moja vôľa, ale tvoja nech sa stane,‘ {Luk 22,42}** a ak chceš, aby som žil až dokiaľ príde Ježiš, potom s Tebou počítam, že mi dáš silu bojovať a vyhrať v tomto neuveriteľnom boji, proti môjmu starému človeku. “ Ó, tak túžim po tom čase, keď už bude ten boj za nami. Ale neskončí sa, moji drahí priatelia, až do oslávenia, alebo smrti, podľa toho, čo príde skôr. Prosím pochopte to; a prosím pochopte, že hoci musíte neustále bojovať so starým človekom, môžete poznať radosť z pokoja s Bohom.

Písmo vlastne odkazuje na tento pokoj ako na **pokoj, ktorý „prevyšuje každý rozum,“** a môžete lepšie porozumieť tomu, ako mať uprostred neustálych konfliktov pokoj, ktorý by bol pokojom, čo prevyšuje každý rozum, však? Áno. **Filipänom 4,7: „A pokoj Boží, ktorý prevyšuje každý rozum, bude strážiť vaše srdcia a vaše mysle v Kristu Ježišovi.“** Páči sa mi toto: **„Strážiť vaše srdcia a mysle.“** Čo tu znova máme? ...srdce a myseľ. O čom hovoríme? ...o myšlienkach a pocitoch. A teda

o čom hovoríme? ...o charaktere! 5T {Svedectá} str. 310 Vidíte to? „...**pokoj Boží, ktorý prevyšuje každý rozum, bude strážiť vaše srdcia a vaše mysle v Kristu Ježišovi.**“

**Signs of the Times, {Znamená časa}, 17. marec 1887: „Je to naša prednosť, mať každý deň pokojnú, blízku, radostnú prechádzku s Ježišom.“** Počujem „amen“? {Amen.} **„Nemusíme byť zdesení, keď naša cesta vedie cez konflikty a utrpenie. Môžeme mať pokoj, ktorý prevyšuje každý rozum, ale bude nás to stáť boje so silami temnoty, kruto zápasit' proti sebeckému a,“** čomu ešte? **„vrodenej hriechu.“** Je tu pokoj, áno, ale ak budete mať pokoj s Bohom, musíte viesť vojnu so sebou. Sme v tom všetci zajedno? Musíme viesť vojnu sami so sebou.

Teraz, moji drahí priatelia, je tu sporná otázka, ktorej sa potrebujeme v tejto chvíli venovať. Mimochodom, rozhovor s niekoľkými z vás ma presvedčil, že sa tomu potrebujeme venovať v trochu väčšej miere, ako to obyčajne robíme. Čo je to? Čo je tou spornou otázkou? Boh vám žehnaj, má to čo do činenia s celou problematikou, týkajúcou sa stavu, ktorý Boží ľud musí dosiahnuť, ak majú byť schopní obstáť bez Prostredníka, po ukončení skúšobnej doby. Počuli ste čo som práve povedal? Čo je tou spornou otázkou? Má to čo do činenia so stavom Božieho ľudu, so stavom, ktorý musia dosiahnuť skrze milosť, ak majú byť schopní obstáť bez Prostredníka, po ukončení skúšobnej doby.

Viete, verím, že skúšobná doba sa uzatvorí tesne pred **Jákovým súžením {Jer 30,7} a siedmimi poslednými ranami. {Zj 15,1}** Ste si toho vedomí, však? Medzi ukončením skúšobnej doby a oslávením, (ktoré nastane **„razom, v okamihu,“** keď Ježiš príde) je veľmi významný časový úsek. Potom **Ježiš, pri ukončení skúšobnej doby, prestane vykonávať svoju veľkňazskú službu. {PH098 13.2}** Jeho sprostredkovateľská úloha sa skončí. **Odloží svoje veľkňazské rúcho a oblečie si svoje kráľovské rúcho, {DS, 14. marec 1846, ods. 2}** a pripravuje sa na svoj skorý príchod. A chvála Bohu, že to aby prišiel a vzal si svoj ľud domov, bude **urýchlené v spravodlivosti. {Rim 9,28}**

Teraz je tu však otázka, do akého stavu musí skrze milosť Jeho ľud dospieť, ak má byť schopný obstáť bez Prostredníka? A to od ukončenia skúšobnej doby, až po oslávenie, počas tohto obdobia, inými slovami, Jákovovho súženia – významného časového úseku. Do akého stavu sa musia dostať? Sú takí, ktorí argumentujú, že musia byť úplne bez akéhokoľvek hriechu. Je to tak? Nech sú požehnané vaše srdcia, práve sa pokúšame prejsť na teologické mínové pole a ja chcem, aby ste sa za mňa a za seba modlili. Budeme pokračovať veľmi opatrne. Dobré? ...veľmi opatrne; a držíme sa veľmi blízko inšpirácii, ktorá je našou záchrannou sieťou. Sme v tom zajedno? Môže to zabráť viac, ako len jedno štúdium, neviem, uvidíme. Pane, pomáhaj mi.

Začnime čítaním citátu podobného tomu, čo sme už prečítali v Review and Herald, 29. november 1887. Je to tu trošku inak formulované, **Signs of the Times {Znamená časa}, 17. december 1885: „Poďme vpred, pretože sa usilujeme o nesmrteľnú korunu.“** Usilujeme sa o čo? **„o nesmrteľnú korunu. Tým viac sa usilujeme upevňovať svoje povolanie a vyvolenie. {2Pet 1,10} Lenivý, nerozvážny kresťan si nikdy nezaistí vstup do Božieho kráľovstva. Od kríža ku korune...“** Ako práve identifikovala korunu? Je to **„nesmrteľná koruna,“** dobre? **„Od kríža ku korune sa má vykonať vážna práca. Je to boj proti,“** čomu? **„vrodenej hriechu, je to zápas proti vonkajšiemu zlu. Ale nakoniec dosiahneme víťazstvo, ak sa neunavíme v konaní dobra. Nebeské brány budú otvorené každému, kto robí to najlepšie čo môže pre Boha a svojich blížnych.“** A zase: toto nie je jediný iný prípad, je ešte viac miest, kde nám je povedané, že musíme bojovať s vrodenej hriechom, od čoho? **„Od kríža ku korune.“**

A teraz otázka: Kedy dostaneme korunu, pred alebo po ukončení skúšobnej doby? – po ukončení skúšobnej doby. Koruna je vlastne to, čo dostaneme **„razom, v okamihu, pri zatrúbení poslednej trúby.“ {1 Kor 15,51}** A skúšobná doba sa už uzavrela, dokonca ešte pred **časom Jakobovho súženia. GC {Veľký spor vekov}, str. 616** Takže je jasné, že od ukončenia skúšobnej doby po oslávenie, podľa inšpirácie, my stále čo? **„...bojujeme s vrodenej hriechom.“** Ja si to nevymýšľam. Ja o tom

jednoducho s vami premýšľam. Sme v tom všetci za jedno? Bojujeme s vrodenným hriechom až po korunu. Koruna je korunou nesmrteľnosti. Dostaneme ju „**razom, v okamihu, pri zatrúbení poslednej trúby,**“ keď príde Ježiš. Takže je jasné, že je tu určitý časový úsek, od ukončenia skúšobnej doby až do oslávania, kde ešte stále bojujeme s čím? ...s vrodenným hriechom – ešte stále, ešte stále! Začalo to pod krížom, ale pokračuje to ďalej, dokonca aj po ukončení skúšobnej doby, až po oslavenie, stále bojujeme s čím? „...s vrodenným hriechom.“

Takže znamená to, že aj naďalej budeme pokračovať v hrešení, až kým budeme oslavení? Znamená? Moji drahí priatelia, prosím pochopte to. Pre lásku Kristovu a v moci Ducha Svätého, vy a ja sa musíme stať takými šikovnými zápasníkmi, že musíme držať toho starého človeka pod smrteľným zámkom, priklinovaného k zemi a že by sme radšej zomreli, ako vedome prestúpili Boží zákon. {Amen.} Sme v tom zajedno? {Amen.} Je to presne to, čo znamená byť zapečatený a my musíme byť zapečatení pred ukončením skúšobnej doby. Chceme to zopakovať. Musíme prísť do stavu, pre lásku Kristovu a v sile Ducha Svätého, kde sa staneme takými šikovnými zápasníkmi, že budeme mať toho starého človeka pod smrteľným zámkom, priklinovaného k zemi a budeme chcieť radšej, čo? ...zomrieť ako vedome prestúpiť Boží zákon. To je to, čo znamená **byť víťaz. {Zj 1 a 2}**

Ale premýšľajte teraz so mnou. Ak sme aj z Božej milosti dosiahli takúto skúsenosť, sme už v tom okamihu tým pádom bezhriešni? Nie! Prečo? Pretože stále máme, čo? „...vrodenný hriech.“ Už nevládne, ale ešte stále, čo? ...zostáva. A hoci ho ešte stále máme, on už nemá nás. Sme v tom zajedno? Podľa inšpirácie, po ukončení skúšobnej doby – v skutočnosti až do chvíle oslávania – máme stále vrodenný hriech.

Dobre, potom sa tu ale vynára otázka, ako je ten hriech prekrytý po tom, čo Kristus ukončí svoju úlohu Prostredníka? Ako sa to rieši, keď sa už Kristus viac neprihovára ako náš Veľkňaz? ...čo prestane robiť, pri ukončení skúšobnej doby. Vidíte tú výzvu? Je mnoho tých, ktorí to vidia ako výzvu a tak prichádzajú s rôznymi teóriami – a to je veľmi láskavý spôsob, ako ich opísať. Presnejšie by bolo, keby sme ich nazvali rôznymi „bludmi“ ktoré predstavujú ľudské snahy v riešení tohto problému. Počas histórie našej cirkvi sme prišli s rôznymi teóriami. Jedna zo skorších, za života Ellen Whiteovej, sa nazývala „*hnutie svätého tela*“. Ako sa nazývala? „...*hnutie svätého tela*,“ ktoré učilo, že my nielen že môžeme, ale musíme, ak máme obstáť pri Kristovom príchode bez toho, aby sme prešli tým, čo nazývali „*podzemnou železnicou do neba*,“ čo bol hrob. Ak teda máme obstáť a byť premenení bez toho, aby sme uzreli smrť, musíme dosiahnuť stav posvätenia, byť úplne oslobodení od hriechu, takže budeme mať sväté telo, a **Ellen Whiteová sa tejto otázke venuje. {2SM 32.1}**

Moji drahí priatelia, prečo sú tu tieto druhy úsílí vysvetliť, ako môžeme byť my sami dostatočne spravodliví, aby sme obstáli bez Zástupcu po ukončení skúšobnej doby? Poviem vám, prečo. Veľmi dobre si to pamätám, bolo to na Biblickej hodine v akademii. Nech ho Pán žehná, robil to najlepšie, čo mohol. Bol to môj učiteľ Biblie a učil ma pravdepodobne to, čo sa sám naučil. V ten deň sa postavil a povedal: „*Viete trieda, vysvetlím vám, ako sme ospravedlnení a ako sme posvätení, a musím vám vysvetliť aj rozdiel, medzi pripočítanou a udelenou spravodlivosťou.*“ Nech sú požehnané vaše srdcia, niektorí z vás, ktorí tu práve sedíte, sa budete môcť stotožniť s touto biblickou prednáškou, ktorú som dostal ako študent akademie, pretože ste pravdepodobne dostali takú istú lekciu. Potom podišiel k tabuli. Ešte stále ho to vidím robiť, ešte stále ho to vidím robiť; a nakreslil na tabuľu obdĺžnik, a táto čiara tu, znázorňovala obrátenie, bola to taká časová os. Tu dole nakreslil malého paličkového človeka a povedal: „*To sme my, to sme my,*“ a tu dole nakreslil kríž. Tu na tomto konci nakreslil ďalšiu čiaru a to je druhý príchod. Ale potom nahromadil malé cesty a tu nakreslil ďalšiu čiaru a povedal: „*To je ukončenie skúšobnej doby.*“ Potom pokračoval a povedal nám toto: „*Keď prídem ku Kristovi a sme obrátení, Boh nám pripočítava Kristovu spravodlivosť, ktorá nás prekryva. Sme hriešni, ale ak vierou prijmem Kristovu spravodlivosť, ktorá je nám pripočítaná a ktorá spĺňa za nás tú požadovanú normu...*“ A táto horná čiara bola tou normou, ktorá sa musela dosiahnuť, aby sme mohli byť ospravedlnení. Dobre?

Potom vzal kriedu, dal ju dole k tomuto rohu a povedal: „*My začíname, potom, posvätený život;*“ a začal kresliť niečo ako toto, takú nepravidelnú čiaru, nie presne schody, ale niečo také hore a dole, a so smerovaním nahor, a povedal: „*Trieda, my nielenže prijímame pripočítanú spravodlivosť, ale prijímame aj udelenú spravodlivosť;*“ A potom povedal: „*Čím viac rastieme v našej kresťanskej skúsenosti, tým viac sa podobáme Kristovi, a tým máme viac a viac udelenej spravodlivosti.*“ A potom povedal: „*Tým menej a menej pripočítanej spravodlivosti budeme potrebovať, na splnenie tejto normy.*“

Mimochodom, toto je smrteľný blud, ale musím vám to vysvetliť.

„*Čím viac a viac máme udelenej spravodlivosti, tým posvätenejší sme, tým menej a menej pripočítanej spravodlivosti potrebujeme, aby sme boli,*“ čo? „*...ospravedlnení.*“ A potom povedal: „*Trieda, je pre nás všetkých veľmi dôležité, aby sme si uvedomili, že keď sa skúšobná doba ukončí, Ježiš už viac nebude naším Prihovorcom; a preto musíme mať sami v sebe dosť spravodlivosti na to, aby sme aj bez Prihovorcu stáli pred Bohom spravodliví. A tak táto čiaru musí dosiahnuť tento bod, lebo tam máme všetku udelenú spravodlivosť a už viac nepotrebujeme pripočítanú spravodlivosť, pretože už nebude žiadna spravodlivosť, ktorá by nám bola pripočítaná, keď Kristus ukončí svoju príhovornú službu.*“

Teraz, nech sú požehnané vaše srdcia, niektorých z vás, v tejto miestnosti, pravdepodobne učili toto, a či ste to už vedome, alebo nevedome prijali, prosím, pochopte, že je to smrteľný blud. Čo je to? Je to smrteľný blud. Ó moji drahí priatelia, z niekoľkých dôvodov. Aké sú to?

Po prvé, môžete sem hore nakresliť čiaru, na označenie normy, ktorá sa musí dosiahnuť, aby sme boli ospravedlnení? Aká je to norma? Je to nekonečná norma a môžete zmerať nekonečno? Nie. Je to Božia spravodlivosť, ktorá je požadovaná pre naše ospravedlnenie. Takže to je len jedna chyba, pre začiatok. Mali by ste sem nakresliť šípky, ktoré budú smerovať hore, donekonečna, správne? Jediná spravodlivosť, ktorá splní tú normu je čiá spravodlivosť? ...spravodlivosť Ježiša Krista, ktorá je nám zadarmo pripočítaná.

Prosím, pochopte ten druhý smrteľný omyl. Posvätenie nemá nič spoločné so získaním ospravedlnenia. Chceme to zopakovať. Posvätenie nemá nič spoločné, s čím? ...so získaním ospravedlnenia. **Židom 10,14:** „**Lebo jednou obeťou zdokonalil navždy tých, ktorí sa,**“ čo? „**...posväcujú.**“ Čo nám teda získava ospravedlnenie? Jedna obeť; a ako dlho sme tou jednou obeťou zdokonaľovaní? Tak poďme, ako dlho? **Navždy!** Napriek tomu, že posvätenie nemá nič spoločné so získaním ospravedlnenia, má veľa čo do činenia s udržaním si ospravedlnenia. Rozumiete tomu, čo vám tu hovorím? {Áno} Naša Duchom – splnomocnená, láskou motivovaná poslušnosť nezíska ospravedlnenie, ale je nevyhnutná na udržanie si ospravedlnenia. Prečo? Pretože „**viera bez skutkov je,**“ aká? „**mŕtva**“. {**Jak 2,26**} Sme ospravedlnení len vierou v Kristovu spravodlivosť, ale viera v Kristovu spravodlivosť sa bude vždy prejavovať v posvätenom živote poslušnosťou, ktorá je motivovaná láskou. Amen?

Povedzme si to takto: Sme ospravedlnení vierou, nie činením dobra, ale viera, ktorá ospravedľuje, vždy činí dobro. Amen? Ak nieto činenia dobra, nieto ani viery a kde nie je viery, nie je ani ospravedlnenie z viery. Ale tento posvätený život nezíska pre nás ospravedlnenie. Nie je to pripočítaná spravodlivosť plus udelená spravodlivosť, pretože v skutočnosti posvätený život nežijeme za tým účelom, aby sme vďaka nemu boli ospravedlnení a získali oprávnenie do neba. Žijeme ho preto, aby sme sa stali svätými a získali spôsobilosť pre nebo. Je to pre úplne iný účel, pamätáte si to štúdium? Neusilujeme o posvätený život za tým účelom, aby sme si mohli večný život „zaslúžiť“. Posvätený život je taký, že sa z neho môžeme tešiť, keď ho zdedíme ako bezplatný dar, ktorý bol pre nás zaslúžený Ježišom Kristom. Sme v tom všetci zajedno? Rozumiete čo vám hovorím? Takže naskladat' posvätenie na ospravedlnenie, je absolútne nesprávne a mylné. Je to iný program. Nie je to súčasťou toho, čo nás

ospravedľňuje... a oprávňuje do neba, je to súčasťou toho, čo nás posväčuje a robí spôsobilými pre nebo. Je to rozdielna vec. Sme v tom zajedno?

Okrem toho, dokonca táto udelená spravodlivosť, ktorá je rozhodujúca, je prijateľná len v kontexte pripočítanej spravodlivosti. Pamätajte, že **keď poslúchame Boha a ponúkame mu našu modlitbu a našu chválu, pretekajúcu cez skazené kanály ľudskosti**, je to čo? **Je to tak poškvrnené, že pokiaľ to nebude očistené krvou, nebude to mať nikdy u Boha hodnotu.** {1SM 344.2} Pamätáte si na ten citát? Musí sa k nej {našej Bohoslužbe} pridať Kristova spravodlivosť. Takže aj udelená spravodlivosť je prijateľná, len ak má pripočítanú Kristovu spravodlivosť a pridanú Jeho krv na očistenie. Preto, to {posvätenie} nemôže byť ani len časťou toho, čo získava naše ospravedlnenie. Sme v tom všetci zajedno?

Ale najhoršou vecou tohto smrteľného bludu je to, že si vyžaduje jednu z dvoch vecí: buď zúfalstvo alebo sebaklam. Čo tým myslím? Takže, moji drahí priatelia, ako rastieme v našej kresťanskej skúsenosti, ako sa lepšie a lepšie oboznamujeme s nekonečnou spravodlivosťou Kristovho charakteru, vidíme v sebe viac a viac, čoho? Nedokonalostí, nedostatkov... A ak si myslíme, ak si myslíme, že musíme mať v sebe spravodlivosť, ktorá nás urobí spravodlivými v Božích očiach – a ešte čím bližšie prichádzame ku Kristovi, tým viac vidíme samých seba ako hriešnych, previnilých, porušených, nedokonalých – čo spravíme? Buď budeme zúfať – a veľa ľudí to robí – v skutočnosti, poznám niekoho, kto dokonca spáchal samovraždu.

Viete, robil som tento seminár nie príliš ďaleko odtiaľto, nie tak dávno. A po jednej z týchto štúdií, milá sivovlasá pani prišla za mnou so slzami, stekajúcimi po jej lícach, a povedala: „*Tak si želim, aby toto štúdium mohol počuť môj manžel.*“ Položil som jej ruku okolo pliec a povedal som: „*Sestra, čo tým myslíš?*“ A ona povedala: „*On bol taký svedomitý. Tak veľmi si pral mať spravodlivosť, ktorá ho v jeho vlastnom živote urobí spravodlivým v Božích očiach, a veril, že to musí dosiahnuť pred ukončením skúšobnej doby. Veľmi sa snažil... A jeden deň som prišla do garáže a našla som ho visieť z trámov.*“ Toto je smrteľný blud, brat, sestra. Pre tých, ktorí sú zásadoví a čestní, keď sa na seba pozrú, vidia spravodlivosť, ktorá ich urobí spravodlivými v Božích očiach? Vidia? Nie. A tak robia, čo? Zúfajú.

Teraz, samozrejme, nie všetci z nich spáchajú samovraždu, ale veľa z nich si povie: „*Ja sem nepatrím, zabudni na to, nikdy to nedosiahnem. Nemá to cenu ani len skúšať.*“ Alebo ďalšou alternatívou je oklamať samých seba a myslieť si: „*Áno, ty vieš, že to robíš dobre. V skutočnosti si bohatý, zbohatol si a nepotrebuješ nič.*“ {Zj 3,17}

Ale moji drahí priatelia, prosím pochopte, že si nemusíme vybrať žiadnu z týchto alternatív a evanjelium nám dovoľuje byť úplne čestnými, vzhľadom na naše vlastné nedostatky a zároveň si uchovať nádej, pretože sme spravodliví v Božích očiach, nie na základe toho, čím sme my sami v sebe, ale na základe toho, čím sme v Kristovi. Počujem „amen“? {Amen.}

Pokiaľ sa usilujeme ísť za cieľom {Filip 3,14}, a pre lásku Kristovu sa snažíme chodiť vo svetle, ktoré máme v maximálnej miere našich schopností, a nepeštujúc si žiadny vedomý hriech, Kristova spravodlivosť nás pokrýva a Boh nevidí naše nedostatky. Miesto toho vidí Kristov nekonečne dokonalý charakter. Amen? {Amen.} To vám dáva odvahu usilovať sa ďalej a tiež zostať čestnými, čo sa týka vašich nedostatkov. Dáva vám to zmysel? Rozumiete, čo sa vám tu snažím vysvetliť? Modlím sa, aby vám to bolo jasné.

Prosím pochopte, že tento boj proti vrozenému hriechu, sa pre lásku Kristovu, môžeme naučiť bojovať a vyhrať na pevnom základe. My môžeme, v skutočnosti musíme prísť do stavu, kde **by sme radšej**, čo? ...**zomreli, ako vedome prestúpili Boží zákon, {5 Testimonies, str. 53}** a keď Boh bude mať ľudí tak stálych v pravde, že **by radšej zomreli, ako by mali vedome prestúpiť Boží zákon**, potom môže ukončiť svoju veľkňazskú službu. Prečo tam ešte stále je? Pretože Jeho ľud býva pre nedostatok bdelosti a modlitby ešte stále zaskočený nepripravený, potkýna sa, padá a hreší.

Ale chvála Bohu, že ak zhrešíme máme, čo? Máme **Prímluvcu u Otca {1 Ján 2,1}** a môžeme zobrať ten hriech Kristovi. A pokiaľ je naším Veľkňazom, môže nám odpustiť a berie ten hriech do svätyne. Nemôžem vám ďalej vysvetľovať, čo sa tam deje, ale chápete ten proces, ktorý je nakoniec vykonaný? Zložený na hlavu **obetného kozla... {3 Moj 16}** No toto nie je témou dnešného štúdia. Ale moji drahí priatelia, musíme sa dostať do stavu, kde **by sme radšej**, čo? ... **pre lásku Kristovu zomreli, ako zhrešili a vedome prestúpili Boží zákon**, a to v žiadnej oblasti, dokonca ani v ríši našich myšlienok. Pretože prichádza čas, kedy Kristus musí ukončiť svoju veľkňazskú službu a On tam už viac nebude, aby sme mu vyznávali naše zámerné hriechy. Preto musíme prísť do stavu, kdeby sme **radšej zomreli ako zámerne zhrešili**. Amen?

Ale, otázkou je, keď Ježiš ukončí svoju veľkňazskú službu, vezme si späť naše rúcha spravodlivosti? {Nie} Pozrite, tento smrteľný blud by tu naznačoval, že rúcho spravodlivosti je nejaká pôžička, ktorú dostanete pri obrátení a je vašou, až pokiaľ nebudete mať sami v sebe dostatok spravodlivosti, a teda ju už ani viac nebudete potrebovať. A pri ukončení skúšobnej doby budú tieto rúcha vzaté späť, a ak nemáte v sebe dostatok spravodlivosti, tak máte veľký problém. Moji drahí priatelia, je to smrteľný blud. Rúcho Kristovej spravodlivosti nie je pôžička, je to vlastníctvo. Počujem „amen“? {Amen.} Je to vlastníctvo, ale kto jediný má právo ho vlastníť? „**Lebo jednou obeťou zdokonalil navždy...“ {Žid 10,14}** Ako dlho môžeme vlastníť rúcho spravodlivosti? „**Navždy.**“ „**Lebo jednou obeťou zdokonalil navždy,**“ koho? „...**tých, ktorí sa posväcujú.**“ Je vašim vlastníctvom pokiaľ ste v procese, čoho? ...posväcovania. Amen?

Alebo späť k spôsobu, ktorým sme spojili dokopy tie dva aspekty, pripočítanie a udelenie, ospravedlnenie a posvätenie. Pamätáte si, pozerali sme sa na meno Krista. **On je, kým? ...Hospodinom našou Spravodlivosťou {Jer 23,6}** a On zostane našou spravodlivosťou tak dlho, pokiaľ my zostaneme podrobení jeho vláde. Sme v tom zajedno? Tak dlho pokiaľ zostaneme podrobení Jeho vláde, môžeme byť prekrytí Jeho spravodlivosťou. Ale ak si zvolíme odmietnuť a vzbúriť sa proti Jeho vláde, potom nám bude Jeho spravodlivosť odňatá. Pozrite, **spravodlivosť neprekrýva žiadny pestovaný hriech. {7BC 931.1} Žiadny, čo? ...žiadny pestovaný hriech.**

Ale prekrýva, chvála Bohu, všetky naše **neodstrániteľné nedostatky {3SM 196.1}** a prekrýva vrodenný hriech. Počul som „amen“? {Amen.} **Neprekrýva pestovaný hriech, {COL 316.2}** ale chvála Bohu, že prekrýva všetky neodstrániteľné nedostatky, z ktorých jedným je vrodenný hriech. Môžeme vy a ja niečo urobiť so skutočnosťou, že máme vrodenný hriech? Môžeme? Je to nedostatok, s ktorým môžeme niečo urobiť? Nie, nie je a chvála Bohu, že pokiaľ ho v Kristovej sile prekonávame – môžeme ho v Kristovej sile premôcť – ale nemôžeme sa ho sami zbaviť. Môžeme mu zabrániť v tom, aby vládlo, ale nie v tom, aby zostalo. Sledujete to? Takže tá zostávajúca prítomnosť je neodstrániteľný nedostatok. Ale chvála Bohu, že je tu opatrenie na prekrytie zostávajúcej prítomnosti hriechu tak dlho, pokiaľ ho Božou milosťou prekonávame. To je to, čo Pavol hovorí v **Rimanom 8,1: „A tak teraz,**“ čo? „**už nieto nijakého odsúdenia tým, ktorí sú,**“ kde? „**v Kristu Ježišovi, ktorí nechodia podľa tela, ale podľa Ducha.**“ Pozrite, keď sa rozhodneme prekonávať žiadosti tela a odmietneme ich naplňať, potom už nie je žiadne odsúdenie kvôli ich zostávajúcej prítomnosti. Dáva vám to zmysel? Pretože je prekrytá krvou a spravodlivosťou Ježiša Krista.

Teraz, ako to všetko do seba zapadá? Prosím pochopte, že stav, ktorý musíme docieľiť Božou milosťou a pre lásku Kristovu, nie je – ukončením skúšobnej doby – stavom bezhriešnosti. Je to stav láskou – motivovanej vernosti Bohu, ktorá by nás doviedla do stavu, kde by sme **radšej zomreli, ako vedome zhrešili**. Sme v tom zajedno? **Radšej by sme zomreli, ako čo? ...ako vedome zhrešili.**

Mimochodom, bude tam aj nejaká skúška, dokazujúca, či sme to dosiahli alebo nie? Áno, bude. Je to vo štvrtom prikázaní; a **k zachovávaní štvrtého prikázania {LDE 258.3} bude pripojený aj trest smrti**. Je to také jasné – **a je to úplne biblické {Rev 13:15}**, moji drahí priatelia. Nemáme čas to

rozvinúť. Ale je jasné, že ak máme byť potom pripravení na ukončenie skúšobnej doby a na ukončenie veľkňazskej služby Ježiša Krista, musíme prísť do stavu, kde **by sme radšej zomreli, ako vedome prestúpili Boží zákon, pre lásku Kristovu**. Dobré? Ale to nie je synonymum s bezhriešnosťou, pretože stále máme, čo? ...vrodenný hriech.

Teraz to chcem jasne dokázať. Poďte so mnou na stranu 47, tam hore, **Môj život dnes, strana 52**. Poďme na tom rýchlo popracovať. „**Ak by si zápasil proti sebeckej ľudskej prirodzenosti, napredoval by si v práci prekonávania dedičných a pestovaných sklonov k zlému.**“ Prosím všimnite si, že ak „**zápasíme proti sebeckej ľudskej prirodzenosti,**“ nad čím musíme získať víťazstvo? „...**nad dedičnými a pestovanými sklonmi k zlému.**“ Ako dlho budeme musieť zápasiť s dedičnými a pestovanými sklonmi k zlému? **Counsels to Teachers, strana 20: „Sú dedičné a pestované sklony k zlému, ktoré musia byť prekonané. Chuť a vášne musia byť prinesené pod kontrolu Ducha Svätého. Niet konca zápasu na tejto strane večnosti.**“ Sme v tom všetci zajedno? **Nieto konca zápasu, proti dedičným a pestovaným sklonom, na tejto strane, čoho? ...večnosti. Kedy začína večnosť? Keď toto porušiteľné oblečie neporušiteľnosť a toto smrteľné oblečie nesmrteľnosť, {1 Kor 15,53} razom, v okamihu, až do tej doby je tu zápas proti, čomu? ...dedičným a pestovaným sklonom.**

Čítajme ďalej: „**Ale kým sú tam neustále boje, ktoré treba bojovať, sú tam taktiež vzácne víťazstvá, ktoré môžeme získať; a triumf nad sebou a hriechom je oveľa cennejší, ako len môže myseľ odhadnúť.**“ Takže príčinou toho, moji drahí priatelia je to, že my nemáme sväté telo až do oslávenia. Preto tomuto zápasu nieto konca. Stále máme telo, ktoré je zvrátené, ktoré je nesväté, ktoré má sklon k zlému, tú morálnu poruchu, nazývanú nemravnosť, čo je spôsobené jeho nakazením sebestvom. Dobré?

**Selected Messages, zv. 2, str. 32: „Dané učenie vzťahujúce sa na to, čo nazývame „sväté telo,“ je mylné. Všetci môžu teraz získať sväté srdcia, ale nie je správne tvrdiť, že v tomto živote máme sväté telo.**“ Je tam nejaký rozdiel? Určite je. Čítajme ďalej: „**Apoštol Pavol vyhlasuje: ‚Lebo viem, že neprebýva vo mne, to jest v mojom tele, dobré.‘ {Rim 7,18} Tým, ktorí sa tak ťažko snažili dosiahnuť vierou takzvané sväté telo, by som povedala: ‚Nemôžete ho získať. Žiadna duša z vás teraz nemá sväté telo. Žiadna ľudská bytosť na Zemi nemá sväté telo. Je to nemožné...‘ Keď ľudské bytosti dostanú sväté telo, nezostanú na Zemi, ale budú vzaté do neba. Zatiaľ čo hriech je v tomto živote odpustený, jeho následky nie sú celkom odstránené. Až pri svojom príchode, Kristus premení telo nášho poníženia, aby bolo súpodobným telu Jeho slávy.**“ Sme v tom všetci zajedno? Žiadne sväté telo až dokedy? ...do oslávenia, až kým toto skazené telo je premenené a „**súpodobné telu Jeho slávy.**“ {Filip 3,21}

Všimnite si ďalší citát. **Signs of the Times {Znamená čas}, 23. marca 1888: „Nemôžeme povedať ‚som bezhriešny,‘ pokiaľ toto skazené telo nie je premenené a súpodobné telu Jeho slávy.**“ Je to celkom jasné, však? Prosím všimnite si, že toto nie je vec skromnosti ...pokory: „*Vieme, že sme bezhriešni, ale nikdy by sme to nepovedali, pretože by to bolo trochu nevhodné.*“ Ak by to bol prípad pokory a skromnosti, povedala by: „Nebudeme hovoriť ‚som bezhriešny.‘“ Ale ona hovorí, že my to, čo? „**Nemôžeme povedať!‘** Moji drahí priatelia, prosím všimnite si, že my, čo? My „**nemôžeme povedať ‚som bezhriešny,‘ pokiaľ toto skazené telo nie je premenené a súpodobné telu Jeho slávy.**“ Prečo? Pretože hoci môžeme – Božou milosťou – prísť do stavu, kde by sme radšej zomreli ako vedome zhrešili, i tak máme stále, čo? ...vrodenný hriech. Sme v tom zajedno? Ten stále zostáva.

Teraz si prosím všimnite, **Acts of the Apostles, s. 561 {Skutky apoštolov}: „Nikto z apoštolov či prorokov nikdy netvrdil, že je bez hriechu. Muži, ktorí žili tak blízko Boha, muži, ktorí by radšej obetovali vlastný život, než aby sa vedome dopustili neprávosti...“** Pauza. To je stav, ktorý musíme dosiahnuť, to je to, čo znamená byť zapečatený... Sme v tom zajedno? ...**takí stáli v pravde, že by sme radšej, čo?...zomreli, ako vedome prestúpili Boží zákon.** Späť k nášmu citátu: „**Nikto z apoštolov či**



prorokov nikdy netvrdil, že je bez hriechu. Muži, ktorí žili tak blízko Boha, muži, ktorí by radšej obetovali vlastný život, než aby sa vedome dopustili neprávosti, muži, ktorých Boh poctil božským svetlom a mocou, vyznali hriešnosť svojej,“ čo? Svojej, čo? „...svojej prirodzenosti.“ Oni „vyznali hriešnosť svojej prirodzenosti.“ Oni by radšej zomreli ako hrešili, no i tak vyznali, hriešnosť svojej prirodzenosti. Čítajme ďalej: „Nedôverovali svojej telesnej prirodzenosti, netvrdili, že sú spravodliví, ale bezvýhradne sa spoliehali na Kristovu spravodlivosť.“ Amen? {Amen.} „Podobne to bude aj so všetkými, ktorí hľadia na Krista. Čím viac sa blížime k Ježišovi a čím lepšie spoznáваме čistotu Jeho charakteru, tým jasnejšie budeme vidieť krajinu ohavnosť hriechu, a tým menej budeme chcieť vyvyšovať samých seba. Bude tam nepretržité prahunie duše po Bohu ustavičné, úprimné, srdcervúce vyznávanie hriechu a srdce, ponížujúce sa pred Ním. S každým krokom vpred, v našej kresťanskej skúsenosti, sa pokánie bude prehlbovať.“ Ó, to je hlboká myšlienka. „Pochopíme, že náš dostatok je len v Kristovi a sami s apoštolom vyznáme:“ Čo vyznáme? „Lebo viem, že neprebýva vo mne, to jest v mojom tele,“ čo? „...dobré. {Rim 7,18} ,Ale odo mňa nech je to preč, aby som sa chválil okrem kríža nášho Pána Ježiša Krista, skrze ktorý mi je svet ukrižovaný a ja svet.“ {Gal 6,14} Moji drahí priatelia, koľkí z nás potrebujú urobiť také vyznanie? My všetci! V mojom tele neprebýva nič dobré a som závislý výhradne na Kristovej spravodlivosti.

A čo Danielova skúsenosť? Prorok, zbožný prorok, muž, ktorého život v Písme nemá záznam priestupku. Čo on vyznal? Potom ako uzrel vo videní záblesk jasu Božej slávy, čo vyznal? **Daniel 10,8:** „Ja som zostal samotný a videl som to veľké videnie, ale nezostalo ani vo mne sily a moja krása zmenila sa pri mne a porušila, a nezadržal som v sebe sily.“ „Moja krása,“ o čom tu hovorí? Počúvajte: **Reflecting Christ, str. 90:** „A ja Daniel som samotný videl videnie... ,A nezostalo vo mne sily, a moja krása zmenila sa pri mne a porušila.‘ ...Všetci, čo sú skutočne posvätení budú mať podobnú skúsenosť. Čím jasnejšie chápú veľkosť, slávu a dokonalosť Krista, tým živšie budú vidieť svoju vlastnú slabosť a nedokonalosť. Nebudú mať žiadny sklon tvrdiť, že majú bezhriešny charakter – ten ktorý oni sami pokladali za správny a krásny, sa im v porovnaní s Kristovou čistotou a slávou, ukáže len ako nehodný a skazený.“ Počujete a rozumiete, čo tým myslel, keď povedal: „Celá moja krása zmenila sa pri mne a porušila“? Čítam ďalej: „To keď sú ľudia oddelení od Boha, keď chápú Krista veľmi nejasne, vtedy hovoria: ,Som bez hriechu, som posvätený,“ a môžem pridať: „Som bohatý a zbohatnul som a nepotrebujem nikoho.“ {Zj 3,17} Pozrite, moji drahí priatelia, čím bližšie prichádzame ku Kristovi, tým hriešnejších vidíme samých seba. Čo nám to hovorí o ľuďoch, ktorí si myslia, že sú „bohatí a zbohatli a nepotrebujú nikoho?“ Čo nám to o nich hovorí? Že sú veľmi ďaleko od Ježiša Krista. Bože pomôž nám; počujem „amen“? {Amen.} Bože pomôž nám, brat, sestra.

**Signs of the Times {Znamená čas}, 23. marec 1888:** „Keď máme jasnejšie chápanie Kristovej nepoškrvnenej a nekonečnej čistoty...“ O akú čistotu ide? „...nekonečnú čistotu.“ „...budeme sa cítiť ako Daniel, keď uzrel Pánovu slávu a povedal: ,Moja krása zmenila sa pri mne a porušila.‘ {Dan 10,8} Nemôžeme povedať: ,Som bez hriechu,‘ pokiaľ toto skazené telo nie je premenené na súpodobné telu Jeho slávy. Ale, ale ak sa neustále usilujeme nasledovať Ježiša, tá požehnaná nádej, že môžeme stáť pred Božím trónom, je naša, bez škvrny, alebo vrásky, alebo niečoho podobného – dokonalí,“ kde? „...v Kristovi – odetí,“ ako? „v Jeho spravodlivosti a dokonalosti.“ Moji drahí priatelia, keď stojíme pred Bohom, čím sme odetí? ...spravodlivosťou Krista. To je to, čo nám dáva nekonečnú hodnotu pre večnosť. Je to spravodlivosť Krista, ktorá nás pozdvihuje vo sfére morálnych hodnôt, do morálnej hodnoty s Bohom a je našou naveky. {ST, 7. augusta 1879, časť 8.} Amen? „Lebo jednou obeťou zdokonalil,“ na ako dlho? „...navždy tých, ktorí sa posväcujú.“ {Žid 10,14} To rúcho nie je pôžička, je to vlastníctvo! Ak sme úplne a nezmeniteľne oddaní posvätenému životu a podrobení Kristovej vláde, budeme mať to rúcho neustále, počas celých vekov večnosti, ...neustále, počas celých vekov večnosti.

Práve teraz sme prišli na miesto, kde by som to chcel všetko zhrnúť, ale už nemáme čas. Takže, čo budeme robiť? Budeme v tom musieť pokračovať zajtra večer. Moji drahí priatelia, je pre vás tak veľmi dôležité, aby ste sa vrátili.

Pozrite, chcem s vami uvažovať nad poslednou vecou, ktorú Ježiš robí ako náš Veľkňaz. Je to zaznamenané v **Zjavení 22,11**. Čo hovorí? Nariaduje, vyhlasuje neodvolateľný rozsudok, pre každú ľudskú bytosť na tvári zeme, s týmto mimoriadnym verdiktom: **„Kto robí nepravosť, nech len robí nepravosť ešte, kto špiní, nech špiní ešte.“** Bože, chráň žeby tento verdikt bol vydaný na niekoho v tejto miestnosti. Nedopušť to Bože! Bože, daj aby bol tento nasledujúci verdikt vynesený v ich prípade. **„A spravodlivý nech činí spravodlivosť ešte, a svätý nech sa posväťí ešte.“** Hlboký význam týchto verdiktov sme prehliadli, moji drahí priatelia. Musíme sa na to naozaj bližšie pozrieť a pochopiť, o čo tam ide. Preto sa musíte zajtra večer vrátiť. Prídete zajtra večer? Povstaňme k záverečnej modlitbe.

*Otče v nebesiach, tak veľmi Ti ďakujeme, že si nám pomohol prejsť týmto teologickým mŕnovým poľom a zdržať sa mimo oboch priekop, priekopy legalizmu a priekopy lacnej milosti. Otče, prosím, pomôž nám uvedomiť si, že aj keď pre lásku Kristovu musíme prísť do stavu, kde by sme radšej zomreli, ako vedome prestupovali Tvoj zákon, pred ukončením skúšobnej doby, sa z nás musia stať takí šikovní zápasníci, že dostaneme toho starého človeka pod smrteľnú zámku a priklinujeme ho k zemi a nenecháme ho v ničom ísť jeho vlastnou cestou. Ale Pane, pomôž nám uvedomiť si, že aj keď dôjdeme k tejto skúsenosti, ešte to neznamená, že sme bezhriešny. Nemôžeme povedať: „Som bezhriešny,“ až do oslávenia, až kým toto skazené telo nie je premenené a súpodobné telu Tvojej slávy. Preto celou cestou až ku korune, musíme byť zápasníkmi. Ale pomôž nám pochopiť, ako je zostávajúca prítomnosť hriechu prekrytá, dokonca aj po ukončení skúšobnej doby. Prived' nás späť zajtra večer, aby sme tomu mohli porozumieť. To je mojou modlitbou v mene Ježiša. Amen. Pán vám žehnaj, priatelia. Veľmi pekne vám ďakujem za vašu láskavú pozornosť.*